

tem jim morash pa rane samasati, ali s zepivnim voškam, ali pa s nekim drugim ljupilam, které je njega dni imenitni in saflusheni drevéjiz, zhaftljivi fajmoshter I. L. Krist is jilovze, mladiga krávje ka, krávjih dlak in terpentinove smole delati uzhil.

Ljupilo, s kterim se rane na sadnim dréju samashejo, se takó le naredi: Vsemi obilno pest jilovze in ravno toliko krávjeka, dvé pestí kravjih dlak in en funt terpentinove smole.

Jilovza, ktera nima ne kamnita ne peshena biti, se narprej s vodó smesha in tako vmede, de je nekemu terdimu ljupilu ali kashi enaka. Potem se krávjeka in krávjih dlak sraven perde ne, ktere morajo prav narahlo rasmikane biti, de se loshej rasprosté in med jilovzo pomeshati pusté; sdaj se v neki zhrepini na pezhi, ali na sherjavzi raspustena in rasstopljena terpentinova smola sraven dene, prav dôbro mesha, dokler se terpentin nekemu ljupilu enak med popreshne rezhi do dobriga pognede. — Nar loshej in hitreji se pa vse skup smesha, zhe se s krávjekam in krávjo dlako pognedena jilavza na kakshni klopi ali misi ploshnato rasgnede, in terpentin nanjo vljije, urno vse skupej tako dolgo mede, dokler imenovano ljupilo dôber klej postane, s ktem se drevéne rane samashejo, kolikor je treba.

Tak klej se mora v kakshen mehur savesati in v vodo djati, ali v neki posodi dôbro pokriti, in po sleherni rabi v semljo sakopati, de smerej mehák ostane, in se na sraku ne posufhi in terd ne postane.

F. Schmidt v Šifshki.

Velika nozh.

Velika nozh je nar vezhi zerkveni prasnik zeliga leta, po kterim se naftóp drusih prasnikov ravna. Nedelja in pondeljik se prasnujeta. Per Nizejskimu zerkvenimu sboru v létu 325 po Kristusovimu rojstvu je bilo namrezh sapovedano, de fe ima velika nozh po všim kerfhanstvu ob enakim zhafu in vselej pervo nedeljo po spomladanski polni luni — to je, po ti, kadar sta v spomladni nozh in dan enako dolga bila — prasnovati. Velika nozh ni tadaj nikoli pred, kakor 22. Šufhza (v prestopnim letu pa 21. tega mesza) in nikoli posneji, kot 25. Malitrvna.

Domazhe povésti.

Is Prema.

Zhaftljivo Vrédniſhtvo! — „Novize“, kar povejo, she prav povejo; ali tako ni s zhafopisam „Karniolija“. Njeni osemnjsti lift nam kashe pedobo ljudí, kakorshni so okoli Prema. V lashnjivi raslagi te réf lépe podóbe pravi ona, de tako se nosijo ljudje v krajih Prema, Rovanj in Zhizhrije, in de po obleki tega Zhifshkiga para in isnjih obojih snamenj — brusi in obrozhi — ki per njih na tleh leshite, se sposna, de revno mora biti njih shivljenje v desheli pustiga krafa. Velika lash! ktera, Bog vari! de bi se vkoreninila na domazhim in ptujim, bi bila enaka stari koprivi, ktera bi se s mozhnimi korenikami in obilnim semenam rasvlekla po vši krajnski desheli, ter opekla mnoge ljudi. —

Zhizh je saref lépe moshke poftave, Zhizhka sdraviga, terdniga serna. Takih je ref dofti v Zhizhrii, ktera se Primorju (Küstenland) ne pa Nôtranjskimu perfchteje, v kteri, desiravno je kamnita in germovnata, ne shivijo junashki Zhizhi famo s brusi in obrozhi, temuzh tudi od svoje kmetije, (zhe je ravno majhina, ima pa jako rodovitno semljo) od réje blagá, posebno drôbnize, od dervarjenja in ogljerije, ki tavshente prinefete, od mnogih kupz hij in tovorenja s vinam, kteriga Krajnzi dofti popijejo, in od obtesovanja debeliga hraftoviga, bukoviga, drenoviga, jefenoviga leſa in drugiga orodja sa Reshke in Tershafke brodarije (Schiffswerften). Nôšha ljudí okoli Prema in Rovanj ni Zhifshki enaka, ampak Pivshki in Barkinski. Zefta is Reke v Terft mejí Zhizhe od Barkinov; voda Reka, ki v Dleti spod Zhubrantskiga svira, per Škozjani v strashno jamo shumezha doní, pod Krafam tezhe, in per Števani is dofti vrozhkov v morje lije, je perpravna mejiti Barkine od Rovanzov ali Doljanov; gorato pezhovje Globovnika do Snoshefshke Lose pa mejí Doljane od Pivzhanov, med kterimi Pivka tezhe in v Postojnsko jamo shumi.

Zhe je nashim pridnim Novizam bilo mar in všežh, svoje majhne pomote radovoljno ozhitno popraviti, si bodo gotovo persadele tudi velike pomote svoje sestre Karniolije, kar je mogozhe poravnati, zhe nozhejo nezhafti deleshne biti. Torej je od te pomote pésmika sloshena, s ktero se „potrebnih“ ne „bedastih vprashanj“ Karniolii daje, jo k rasumivabit in s petizami sgovarjat. Mi Premzi, ki nismo nikoli ne brusov ne obrozhov prodajali, tudi nikoli nismo in ne bomo nosili zhifshkih fukenj in opak, prósimo pri ti priloshnosti, naj zhaftljivo vrédniſhtvo to pismo in nasledno pésmiko v Njih Novize urno vtaknejo, de bo „Urno, kaj je noviga“ poshteno med bravze prishlo. Ostanemo v prijasnosti in sposhtovanju.

Prem 11. Šufhza 1844.

Njih svesti bravzi in poshteni Premzi

S. P. — V. P. — J. V.

sofeskni moshje.

Potrebne vprashanja Premzov.

Zhimu, Karniolija! si nam spet vun dana,

Ker dofti Krajskih imamo noviz?

Sakaj podoba nôšh t' je sdaj perdjana? —

»De b' mögla spet vloviti kaj petiz! —«

Sakaj nam Zhizha, Zhizhke dash podobe,

Ki nista rôda Krajnzov in Krajniz?

Deshelo njih sakaj pisat' narobe? —

»Sa to, de b' zhifshkih vidla tud petiz! —«

Sakaj Rovanze, Premze h Zhizham stavish,

Ki fo raslozhni v noshi ino v liz',

In Nôtranjsko namest Primorsko pravish? —

»Sa to, k' se motish le savolj petiz! —«

Ne vesh, kje tvojih Zhizhov par prebiva?

Okol' Bergoda, Mun ino Vodiz.

Ne vesh, de Premza bistra Reka vmyva,

In ne terpi, de b' strila mu kriviz?

Is Studeniga.

V Studenim zerkve s. Jakoba v Notrajskim so pretežheni advént pervokrat prav lépe nove orglje sapéle, ktére so po skerbnim persadevanju goſp. fajmoshtra, popreshniga in sedájniga goſp. kaplana, bogabojezhi farmani narediti pustili. Shejljeli so jih she vezh lét, in té shelje so jim bile preteženo léto s velikim veseljem dopolnene, predi vši domorodzi sa boshjo flushbo vneti, so na

pervi glaf novih orgelj omisiliti si, od perviga do sadnjiga vse po svoji mozhi obljudili sa nje v denarjih podariti, ako ravno je Studenska fara prav majhna in ni imela pred malo letmi farne zerkve. In po ti poti je she v pervi beri ali obljudi zhes 500 goldinarjev skupej prishlo. Zele orglje so pa 1220 goldinarjev v frebru veljale.

Pa kaj se is prave poboshnosti in vrezhosheljnosti sa boshjo zhaft vse ne storí? —

Posvečevanje Lavanškiga Škofa.

Prečastitljivi Gospod Francišek Ksaver Kutar, korar in c. k. véliki ogléda vseh šol Solnògraške Škofije, so bili 3. Sušca tega leta od Njih Eminenzijski, milostljiviga gospoda Kardinala, Knéza in vikšiga Škofa v Solnimgradu, Knéza od Švarzenberga, vpričo dvéh prečastitljivih Škofov in neizmérniga ljudstva v stolni cérvki za Škofa in Knéza Lavanške Škofije v Šent-Andreju prav praznično posvečeni. Med tim so verni svojiga prihódniga vikšiga Pastirja željno pričakovali. In 14. tega mesca so bile njih goréče želje ispolnjene, ker so prihod svojega milostljiviga Škofa na spraznjeni sédež med gromenjem strelnja slavno in po vrédnosti obhajali. Čez pét dni potim, to je 19. tega mesca, se je pa pri zbrani veliki množici od vseh stanov po cerkovnih šegah in obrédih vpeljevanje v škofijski sédež po vrédnim obhajalo in praznovalo. — Kakor so pa milostljiviga Škofa od tamkej neradi dali in zgubili, posébno zavolj visoke učenosti in zaslúženja v šolski vodii: z takim serčnim veseljem so Jih tukaj sprejeli. — Nas vseh pa, ki smo tako srečni, taciga imenitniga in slavniga moža med svoje rojake *) šteti, edina je želja, de bi ga Večni k svoji časti in k pridu Njemu zročene čéde dolgo dolgo milostljivo ohranil!

D.

Urno, kaj je noviga?

(Lefen tlák v Ljubljani.) Slifali smo, de hozhejo v nekih dveh meszih v Ljubljani pred bolenishnizo (Barmherzigarjih) sa poskušnjo kof Dunajske zefte s lefam tlatiti ali flashtati. Okrogle dóbove kolizhke ali zhokizhke (Sockeln) bodo k temu delu jemali, kteri bodo v neki namaki (Beitze) namozheni, ki jo je gosp. Vithalm v Gradzu isnajdel, sa ktero je dopusheni list (patent) dobil. V Gradzu jih je she zhes 1100 štterivoglavnih feshnov s lefam tlatinennih, in prav jako hvalijo ta tlák (flashter), ter pravijo, de bo po ti namaki vsaki lef pred gnjilobo, zhervojédno in drugim konzhanjem obvarvan, in lefnina vsake robe: oknjenih krishov, lesenih vodnashkih zev i. t. d. prav terdna. Gosp. Vithalm tudi terdi, de je ta tlák boljši in de dalje terpi, kakor de bi bil is nar terjiga kamnja, in de konji na njemu nar teshji vosove hitrejši vlezhejo, in se tako naglo ne vpehajo, kakor po drugih zefkah. Vithalm je svojo snajdbo she od leta 1843 v rasne kraje osnanil, to je: v Ho-

*) Rojeni so 1793 pri Šent-Vidu na Dolenskim.

land, Rusovsko, v Efrajh, Šhvajz, Saksonsko i. t. d., od koder jih je tudi dovolj vashnih blagodarov sanje dobil. Vedro take namake prodaja v Gradzu po 2 goldinarja in 40 krajzerjev frébra. Tudi se pri njemu she v namaki vterjeni kolizhki dobijo, od katerih velja štterivoglavn feshen manjši plemena 4 goldinarje in 30 krajzerjev, vezhiga plemena pa le 3 goldinarje in 50 krajzerjev, ko bi tega lefotlaka tudi v drugih krajih poškufhati hotli. Škushnja je Vithalm uzhila, de mora terdi lef zele tri tedne, mehki ali jelovi lef pa 50 dni in fhe zhes, v ti namaki leshati. Prav radovedni smo, kako se bo pri naf ta tlák obnafhal, keteriga bodo spervizh na neki zefti poskušali, po kteri se nar teshji vosovi vsefkski prepelujejo. Gotovo bode vfaiki dan gledovzov sa dofti pri ti naredbi, in sopot bomo priliko imeli, vse forte misel in rasfodkov od njih svediti!

(Švedski kralj, Karol XIV.) je 8. Šufsha za umerl. On je bil 80 let star, in med vsimi danashnimi famooblaftniki nar starejši.

(Star mati ali babiza dojí). Anka, she-na Andrea Apelna is Kelzenhajna na Nemfikim, je preteženi mesez umerla in devet dni staro dete sapustila, ktero sadaj njegova babiza Anka Šter dojí, ki je ravno pred nekimi dnevi svojiga laftnega otrozhizha odstavila; prebabiza Anka Fink je pa njegova pefterna.

(V Dobrovniku) se potref neprehama ponavlja.

(Na starejši kupež v efrajskemu zesarstu) shivi v Brodu, nekemu teršnemu mestizu v Slavonii, in je sadaj 118 let star. 100 let je she kupež in pod 6 zefarji je shivil, namrež pod Karolom VI. — Marijo Teresijo — Joshefam II. — Leopoldam II. — Franzam I. in Ferdinandam I.

Prislovice

Štajerskih Slovencov.

50. Ta 'mu je dobro kópita trébil. 51. Timu niše nemore do kože. 52. V timu skozi vre, ko v hudi megli. 53. Drugim proso braniš, svoje pa vrablam pojesti pustiš. 54. Dokler bo veter z' mojimi lasmi gibal, tečas se to ne bo zgodilo. 55. Pa misli, de bo sodnimu dnevu trobil. 56. Ker zamudí, naj jej kostí. 57. Ti ne si tistiga blata vréden, ko njim od pet kaple. 58. Se bo pes prejd cerknil, ko bo se merhe včakal. 59. Vouku ne treba šume kazati. 60. Že mi brezje v kečko sili.

A. Kremlj.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Šufsha.		26. Šufsha.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	21	1	30
1 , , , banashke	1	24	1	31
1 , , Turfhize . . .	1	1	—	—
1 , , Sorfhize . . .	1	6	—	—
1 , , Ershi . . .	—	57	1	4
1 , , Jezhmena . . .	—	54	1	—
1 , , Profa . . .	1	1	—	—
1 , , Ajde . . .	—	54	1	10
1 , , Ovfa . . .	—	56	—	40